

vestnik

“MESSENGER” GLASILO ZVEZE SLOVENSkih DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXI, ŠTEV. 1—2

Registered for posting as a periodical — Category “B”

JAN./FEB. 1976

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

SLOVENEK - SENATOR AVSTRALIJE

Pri volitvah v lanskem decembru je bil izvoljen za senatorja v zveznem avstralskem parlamentu g. Milivoj Lajovic iz Sydneya. Liberalna stranka ga je izbrala za to mesto izmed 25 kandidatov.

G. Lajovic je prvi emigrant nebritanskega porekla, ki ga je doletela čast, da se je uvrstil med zakonodajalce Avstralije. Doma iz ljubljanskega predmestja Šiške se je po razburkanih vojnih letih za stalno naselil v Avstraliji leta 1951. Iti je moral skozi vse težave in neprijetnosti, ki so več ali manj usoda vsakega emigranta. Vse od leta 1959 pa aktivno deluje na javnem polju in to predvsem med emigranti. Bil je ustanovitelj in tudi prvi predsednik Slovenskega društva v Sydneyu.

Ko je bilo dokončno dognano, da je g. Lajovic postal senator ga je “VESTNIK” zaprosil, da nam odgovori na nekoliko vprašanj, ki bi verjetno zanimala naše čitalce. Rad nam je ustregel in v naslednjem so njegovi odgovori:

Kdaj ste se pričeli aktivno udeleževati na avstralskem političnem polju in kaj Vas je pripeljalo do tega?

Član Liberalne stranke sem postal leta 1958 ker sem smatral važno, da se novonaseljenci aktivno udeležujejo v političnem življenju nove domovine.

Kakšni so bili razlogi, da ste se odločili za liberalno stranko?

Razlog moje odločitve za Liberalno stranko je bilo dejstvo da sem osebno velik individualist in se nikakor ne strinjam z nobeno ideologijo katera ne daje prednost svobodi poedinca.

Ali ste našli delo na političnem polju osebno zadovoljivo?

Politika, politični problemi in politično delo je bilo zame vedno največje osebno zadoščenje.

Ali je dejstvo, da ste rojen izven Avstralije imelo kakršnekoli vpliv na vzpon Vaše politične kariere?

Na noben način, nasprotno, dejstvo da nisem bil rojen v Avstraliji je preprečilo mojo izvolitev za senat leta 1974.

Kaj je po Vašem mnenju bil glavni vzrok za tako močno zmago liberalne stranke?

Glavni vzrok tako ogromne zmage naše stranke je bila vidna razlika med idejami laburistične stranke, način njihovega vladanja zadnjih treh let in pa med programom in vodstvom naše stranke.

Ali zmaga liberalne stranke pomeni poslabšanje življenjskih pogojev delavskega sloja in zmanjšanje socialne pomoči nepriviligiranim?

Nasprotno, življenjski pogoji delavskega sloja so bili vedno boljši za

časa vlad liberalne stranke — število volivcev dokazuje, da mnogi iz takozvanega delavskega sloja volijo našo stranko — kar se pa tiče socialne pomoči nepriviligiranim je pa moje mnenje da sama materijalna pomoč ne reši osnovnega problema nepriviligiranih.

Kakšno vlogo igrajo v avstralskem javnem življenju etnične organizacije?

Etnične organizacije imajo važno vlogo v avstralskem javnem življenju in sicer stvaritev mostu med navonaseljenci in avstralijanci ki bo pomagal k spoznanju, razumevanju in olajšanju problemov z obeh strani.

Kako naj državni sistem olajša vključenje, odnosno povečanje zavesti avstralske pripadnosti med novonaseljenci?

Etnične organizacije imajo važno vlogo v avstralskem javnem Država kot taka se po mojem mnenju ne bi smela vmešavati v probleme ki so pravzaprav le odločitve poedinca ter njegovega osebnega mišljenja, volje ali želje o pripadnosti in vključenju v novo in v velikih ozirih drugačno družbo.

Velika večina tukajšnjih Slovencev potuje ali pa želi potovati na obisk v staro domovino. Ali bo sprememba vlade v Canberri imela kakšen vpliv na olajšanje potovalnih formalnosti takih obiskov?

Olajšanje potovalnih formalnosti v staro domovino ne odloča Canberra ampak oblasti one države katera izdaja dovoljenja.

Kakšne so Vaše politične ambicije za bodočnost in kakšen je Vaš nasvet za delovanje slovenskih organizacij v Avstraliji?

Moja osebna ambicija je bila dosežena ko sem bil izvoljen za senatorja za NSW — nasvet slovenskim organizacijam v Avstraliji je pa to kar sem že odgovoril na vaše vprašanje št. 7.

Kot Slovenci smo ponosni, da je naš rojak dosegel tako prominentno mesto. Želimo mu v bodoče še mnogo uspehov, uverjeni, da mu bo Slovenstvo povsod in ob vsaki priliki ostalo v srcu, da bomo v bodočnosti lahko zapisali: Ne zasluži mesto v naši zgodovini samo kot član avstralskega parlamenta nego tudi kot dober in zaveden Slovenec.

PETER KOŠAK:

TURIST

Romarje nekoč vodila pot je v kraje
daljne in neznane žgoča vnema, želja,
da časti vladarje, pade na kolena
pred malike, z mečem pokori pogane.

Gnala Džingiskana, muslimane je iz Vzhoda
sla po zemlji, po oblasti in po ženski;
so za vero pravo bili se kristjani,
da bi meč in mesec, ogenj ne požgal Zahoda.

V tujino so divjali črni vlaki,
v tovarne groze, v jarke — taborišča;
za prgišče kruha — žrtve za morišča.

Danes žalost dosti solz je posušila —
Gruda rodna ves je svet in vsi brez cilja
smo popotniki: prepolni “vtisov” — turistov milja.

Med Slovenci v Melbournu se je pojavil pesnik. Mladi gospod Peter Košak, rodom iz Maribora se je že pred časom vdinjal muzi in nam sedaj dal na razpolago za objavo v “VESTNIKU” nekatere izmed svojih številnih pesmi.

Nočemo se podajati v to, da bi sodili kakovost njegovih del, to bodo že storili ob svojem času bolj poklicani kritiki. Rečemo, lahko le mirne duše, da je vsako kulturno udejstvovanje med Slovenci v tujini še posebne hvale vredno pa četudi ni na najvišji stopnji. Kdo ve kako bo Petra sodila bodočnost. Iz zgodovine vemo, da marsikateri pesnik za časa življenja ni žel priznanja. Tudi naš Prešeren ne. Zato pa, le pogumno naprej, Peter.

“DA ROJAK PROST BO VSAK”

OB OBLETNICI SMRTI DR. FRANCETA PREŠERNA

Slep je, kdor se s petjem ukvarja.
Kranjec moj mu osle kaže;
pevcu vedno sreča laže,
on živi, umrje brez dnarja.

Dr. France Prešern — komu od nas nje-govo ime ne vzbudi v čuvstvih globoko spoštovanje, občudovanje, ponos in tudi hvaležnost. Kajti danes se zavedamo, da je on navzlic nerazumevanju večine svojih sodobnikov s svojim poetičnim ustvarjanjem odločno pripomogel dejstvu da Slovenci smo! Da smo Slovenci danes narod, samozavesten in napreden, da smo kljub majhnemu številu enaki drugim po kulturi. Da imamo svojo univerzo svojo Akademijo znanosti in umetnosti, svoj književni jezik, ki se da prav tako lepo oblikovati kot katerikoli drugi. Februar je za nas Slovence Prešernov mesec. Na osmi dan tega meseca je v letu 1849 ta naš velikan za vedno zatisnil oči.

Dr. France Prešern je prvak naših pesnikov, slovenski rodoljub svobodomislec obzorja, čigar širina je segala preko tedanjih narodnostnih in časovnih meja.

Njegovi stihii so del velikega zaklada, ki ga je zapustil našemu narodu. S svojimi pesnitvami je uspel uvrstiti Slovenstvo na isto višino kulture, ki je bila tedaj svojska najnaprednejšim narodom.

Kmečki rod Prešernov v Radovljiškem okraju sega nazaj v 14. stoletje. Francetov oče Šimen je imel kmetijo na Vrbi in se je ukvarjal tudi s prevozništvom. Mati Mina je napravila nekaj šol pri nunah in je bila zelo nadarjena, praktična in odločna. Rodilo se jima je osem otrok. France, drugorojenec, je zagledal svet na 3. decembra 1800. Prvo šolanje je dobil s pomočjo svojega ujca v Ribniški normalni, nadaljeval pa ga je v gimnaziji v Ljubljani. Bil je

vedno med najboljšimi učenci, toda vsa priznanja so pobrali njegovi sošolci nemškega rodu.

Študije je potem nadaljeval na Dunaju, kjer se je kljub protivljenju matere, ki je hotela da bi postal duhovnik, leta 1822 odločil za pravno vedo. Pomagal si je preživljavati s tem, da je nastopil mesto domačega učitelja na enem izmed zavodov za plemiške sinove. Tu je prvokrat prišlo do spora med njegovim svobodnjaškim gledanjem in ozkosrčnojstvom ravnateljstva. Učencem, ki jim je bilo prepovedano branje nešolskih antičnih in modernih pisateljev je dovolil dostop v svojo zasebno knjižnico in ko je ravnateljstvo to zvedelo je bil takoj odpuščen.

Leta 1828 je dosegel doktorat in se vrnil v Ljubljano iskat službe. Prisiljen je bil brezplačno opravljati prakso pri fiskalnem uradu, ker mu tedanje oblasti niso naklonile uradne podpore. Da se je živel je naskrivaj delal pri advokatu dr. Baumgartnu. V tem času je doživel velika razočaranja v svojem življenju kot so nenaklonjenost uradnih krogov, nerazumevanje njegovih pesniških del s strani tedanjih mogotcev slovenske književnosti ter pritisk svoje družine, da bi ga oženili z bogato Nemko iz Gradca. Vse to je vplivalo nanj, da je popustil v svojem prizadevanju, da se še bolj usposobi za odvetniški stan. Leta 1833 je prvič zaprosil za mesto samostojnega odvetnika, kajti oblasti so v tistem času Ljubljani dovolile samo nekaj odvetnikov. Prošnja mu je bila odbita in tako tudi naslednje. Mesta so bila podeljena seveda Nemcem. To ga je še bolj zagrenilo in mu odvzelo vse možnosti, da bi uspel v svojem prizadevanju za roko Primičeve Julije.

Sledila su najhujša reta. Zavrnitev s strani Primičeve Julije, smrt prijatelja Čopa in starega strica Jožefa. Pokazali so se prvi znaki dedne bolezni: vodenice. V tem času se je zblížal z mlado Ano Jelovšek. Hotel si je to dekle vzgojiti in si ga približati pa brez uspeha. Tako se je zapletel v nerazveseljivo razmerje, v katerem so se rodili trije otroci, za katere pa radi pomanjkanja ni mogel skrbeti.

Šele 1846 leta mu je uspelo, da je dobil advokatsko mesto v Kranju. Vendar si tudi sedaj ni mogel popraviti gmotnega stanja. Iz pravnih si ni znal ustvariti rumešnjakov in tudi s tem kar je imel je bil preradodaren. Revolucija leta 1848. ga je nekoliko poživila toda bolezen je resno potrkala na vrata in konec je bil blizu.

Moško je prenašal hude bolečine, nadlegovanje Ane ter zavest, da ne more preskrbeti za bodočnost otrok, ki jih je sedaj uradno priznal za svoje. Šele dan pred smrtjo se je vdal prigovarjanju sorodnikov in se dal spovedati. Kot beleži “Zgodovina slovenskega slovstva” je le nerad in s solzami v očeh sprejel naloženo pokoro: da dovoli uničiti vse svoje še neobjavljene spise. Novico o njegovi smrti so v Ljubljani oznanili z zvonjenjem vseh zvonov. Za častno stražo so mu ob mrtvaškem odru stali slovenski visokoškolci in ob tej priliki je bil natisnjen prvi slovenski osmrtni list.

O pesnikovi podobi, ki naj bi bila napravljena za časa njegovega življenja so samo ugibanja. Najbolj znana njegova podoba je bila napravljena po spominu na leto po njegovi smrti. Bil je srednje velikosti, vitke vendar trdne postave proti koncu v život nekoliko ohlapne. Imel je podolgast obraz, nenavadno lepe, drobne, sive, ognjene oči, široko lepo čelo, upo-

gnjen nos, mahla lepa usta, mahle noge in roke. Govoril je počasi, hodil nekoliko naprej sklonjen. Nosil se je po modi, a na obleko ni posebno pazil.

V odvetniški praksi ga je odlikovala strokovna podkovanost, natančnost in spretnost, posebno pa poštenost. Ze v študentovskih letih je veljal za ponosnega. V denarnih rečeh je bil nepraktičen a v ženski in gostilniški družbi duhovit in hudo mušen. Policija ga je imela za ujedljivega, ki neusmiljeno biča napake drugih.

Zgodaj se je vnel za svobodomiselnost in jih neustrašeno kazal nasproti vladajoči politični in cerkveni gosposki, ni pa prezrl, da so med njo tudi pošteni in razumevajoči ljudje. Prav tako ni spodbijal vrednosti prave, čiste vere. Predvsem pa je prevečala njegov karakter ljubezen, prava, svobodna, idealistična ljubezen do prostosti in do domovine, ki bi ji rad pridobil priznanje v svetu, a še prej doma. In prav ta ljubezen je rodila sadove, katere danes naš narod uživa in za katere mu bo Slovenstvo za vedno hvaležno.

PEVCU

Kdo zna
noč temno razjasnit, ki tare duha!
Kdo ve
kragulja odgnati, ki kljuje srce
od zore do mraka, od mraka do dne!
Kdo uči
izbrisat iz spomina nekdanje dni,
brezuprihodnih odvzet spred oči,
praznoti ubežati, ki zdanje mori!
Kako
bit hočeš poet in ti pretežko
je v prsih nosit al pekel al nebo!
Stanu
se svojega spomni, trpi brez miru!

Dr. France Prešern

KAR STORIŠ ZA SE, TO ŽE S TABO IZGINE,
KAR STORIŠ ZA NAROD, OSTANE VSELEJ;
DONESI LE KAMEN ZA VZGRADBO OČINE,
A RASLA NAPREJ NA PODLAGI BO TEJ.

JEZIČNA DOKTORICA

Smo pač bili v letu posvečenem ženskemu spolu vse do preteklega Silvestra. In res se je ta del ljudi, ki smo jim dosedaj nadevali priimek “šibki spol” v tem letu povsod skušal še posebej uveljavljati in priti v ospredje. Tudi pri Slovencih. V Melbournu smo dobili prvo “jezično doktorico”, kot smo nekdanj nazivali doma advokate.

Gdč. Stela Mihelčič je na Melbournski univerzi uspešno dokončala študije prava in bo po opravljeni predpisani praksi lahko pričela zastopati svoje bodoče kliente v pravnih.

Če bi ne bile ženske sedaj tako ob-

čutljive bi lahko rekel, da jabolko ne pade daleč od drevesa, ker pa jabolko ni ženskega spola najraje ta pregovor predrugačim v: hruška ne pade daleč od drevesa. Stela je hčerka dr. Franca Mihelčiča, ki ima že nekaj let svojo odvetniško pisarno v Melbournu in je tudi prav dobro poznan na našem hribu v Elthamu.

Če se mu bo Stela priključila v pisarni ne vemo. Če pa bo delovala samostojno bomo pa Slovenci tukaj lahko imeli vsak svojega advokata, kadar se bomo spričali, da se bosta potem onadva pričkala za nas lahko tudi na našem jeziku. Kajti Stela zna kar dobro slovensko. Posebno podkovan je v tržiškem narečju, medtem ko je Franci doma v štajerskem.

Da bo Stela v bodočih pravnih uspešna v to ne dvomimo, kajti kombinacija njene pridnosti in njenih bistrih možganov z njeno prikupno zunajnostjo bo prav gotovo zmogla streti še tako trd pravni oreh. M.P.

ZAPOSILITEV

kot tajnica v odvetniški pisarni v Melbournu lahko dobi dekle z znanjem strojepisa in stenografije in ki je zmožno govoriti vsaj enega jugoslovanskih jezikov. Za nadaljnje podatke telefonirajte na štev. 67-9491

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jaka in Jim Korošec

Svoji k svojim !

DAROVANO ZA SLOVENSKE KULTURNE IN RAZVEDRILNE CENTER V ELTHAMU OD PRETEKLE ŠTEVILKE “VESTNIKA”

M. Podgornik	\$ 200.00	A. Vicič	150.00
D. Novak	200.00	H. Prosenik	200.00
A. Sorec	200.00	Ga. Škraba	20.00
L. Kranjc	90.00	J. Gelt	60.00
A. Buchgraber	110.00	K. Strancar	150.00
A. Havnik	50.00	R. Jošar	35.00
J. Grl	60.00	M. Sedmak	50.00
A. Brgoč	70.00	A. Brumen	50.00
V. Lipovič	50.00	S. Ludvik	50.00
D. Sušelj	150.00	A. Tomšič	50.00
		A. Fistrič	200.00
		Gotfrid Hofman	50.00
		M. Štukelj	50.00
		J. Kotek	100.00
		Neimenovani	100.00
		Neimenovani	200.00

ODMEV OKTETA

Glasbeni kritik melbournškega “Herald” g. John Sinclair je objavil v omenjenem listu dne 31. decembra pregled muzikalnih dogodkov v Melbournu tekom leta 1975.

Med drugim pravi, da pregled teh letnih dogodkov ne bi bil popolen ako ne bi omenil dveh biserov sezone:

— Bel’arte trio iz Zapadne Nemčije in Slovenski okteti, kar znamenit zbor osmih moških glasov”.

STE PORAVNALI ČLANARINO?

POPRAVEK

Predbožična mrzlica tudi “Vestniku” ni prizanesla. Kar dve neznanski pomoti sta se vrinili pod pero. In sedaj naj jih popravimo:

Na Silvestrovanju v Melbournu niso igrali “Andrejčkovi fantje”, kot smo pomotoma objavili, kajti le ti razveseljujejo naše rojake v Sydneyju. Nam tukaj pa je ostrila pete živahna in priljubljena “Drava”, kot bo to delala sedaj tudi vsako drugo soboto v mesecu na plesih SDM v Elthamu.

Druga napaka pa je bila objavljena v objavi imen darovalcev za naš center v Elthamu: G. Drago Polh je daroval \$120 in g. Jože Vraglien po \$200, ne pa vsak po \$100, kot smo to objavili.

Oprostite in brez zamere!

Urednik

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

vabi vse člane in prijatelje na tradicionalno

PUSTNO ZABAVO -

MOOMBA DANCE

v BROADMEADOWS TOWN HALL

dne 6. MARCA 1976. ob 7.30 zvečer

zavrteli se bomo ob zvokih priljubljenega ansambla "Drava" ter znanih bratov Plesničar

Na razpolago bo zopet domača kuhinja — Pijačo pa prinesite s seboj.

Vstopnina \$5.00 — Mladina \$2.00

Vstopnice dobite pri: D. Gomizelj — 337-2868 I. Majcen — 306-1782 M. Hartman — 850-4090 S. Prosenak — 560-9090

PRIDITE!

Delo na našem hribu v Elthamu napreduje brez odlašanja. Vsi tisti, ki niste bili nekaj mesecev na tem slovenskem otočku sredi velikega Melbourn boste opazili vidne spremembe. Če Vam še povemo, da je vse delo bilo storjeno s pomočjo nesebičnih članov S. D. M. v njih prostem času in brezplačno ter, da na celotnem projektu skoro nimamo dolga boste res lahko ponosni, da pripadate tako produktivni in pozitivni enoti Slovencev v Avstraliji. Ostane Vam samo eno, da se še sami ponudite in priskočite na pomoč s svojim znanjem in spretnostjo. Če ste rokodelci ali obrtniki boste nad vse prav prišli pri gradnji, ako ste umski delavec bomo prav lahko našli mesto tudi za Vas, ako pa ne znate ničesar Vas bomo pa naučili. Saj delo ni težko, prav prijetno je. Delate v družbi svojih ljudi, spoznate nove znance in ves čas ki ga potrošite Vam je pravzaprav v zabavo. Torej če ste moški javite se g. Alojzu Markiču, če ste ženska povprašajte za go. Mici Hartman, če pa ste mladenič ali mladenka pa Vas bo uvrstil med Vaše vrstnike g. Janez Zemljčič.

Zadnji meseci so bili izredno uspešni za S. D. M. Gotovo najvažnejši uspeh je ta, da smo imeli prvo svojo veliko zabavo na Silvestrovo v svoji dvorani, na svojem parketu, pri svojih mizah in pri svoji kuhinji.

Uspeha sta tudi oba piknika, prvi na Štefanovo in drugi na "long week-end" v januarju. Našemu blaginiku se kar samo smeje, gradbeni odbor pa je lahko pristopil k novim projektom. Tako je v gradnji novo otroško igrišče, športni prostor za odbojko, košarko in tenis bo v kratkem dograjen. Predeluje se Korošceva koča v stanovanje za oskrbnika, izpopolnjuje se kuhinja ter se urejuje pisarna.

Na žalost je "Popotnik s hriba" preza-poslen, da bi Vam povedal vse to v bolj zvenečih besedah. Toda v sili naj vam za-doščajo moje vrstice. Še bolje pa bo, da se pridete prepričati sami.

IN NE POZABITE, VSAKO DRUGO SOBOTO V MESECU BOMO IMELI SE-DAJ V NOVI DVORANI DOMA NA EL-TAMSKEM HRIBU ZABAVO S PLE-SOM.

PEPE VEŠČA

Cene reklam v "Vestniku"

Cela stran	\$50.00
Pol strani	\$30.00
Četrta strani	\$18.00
1 in. ena kolona	\$2.00
Mali oglasi beseda	5c.

Vse informacije in navodila:
S. ŠPACAPAN, Tel. 38-6110

Delo S.D.M. napreduje

BOŽIČNICA UPOKOJENCEV

Kakor vsako leto smo imeli tudi letos sredi recembra našo Božičnico, ki je nekako združena z obiskom Miklavža.

Ta dobrohotni svetnik je bil prav za prav najbolj priljubljen pri slovenskih narodih. V družinski pratiki je bil vedno naslikan s krožnikom polnim jabolk. Božično drevo ali smrekca pa je prišla med nas Slovence dosti pozneje, predvsem od germanskih narodov. Skromen je bil ta svetnik pred desetletji doma: z malo orehi, jabolki, figami in progišči bonbonov je razveselil slehernega otroka. Seveda je bilo treba zmoliti Oče naš ali vsaj narediti križ. Takega je spremljajoči angel zapisal v zlato knjigo! Kdor tega ni znal in je bil v šoli ali doma zelo poreden, ta je bil vpisan v črno knjigo in potem gorje. Parkeljni, ki so stali za Miklavžem so komaj čakali, da se znesejo nad takimi otroci.

Tak je bil ta svetnik doma, otroci so ga vzeli zelo resno in so mu bili hvaležni za vsak podarjeni bonbon, saj ga je dal sv. Miklavž. Danes pa, ojoj, se prikazuje že meseca pred svojim godom po raznih trgovinah, v raznovrstno našemljenih oblekah. Takega Miklavža pa otroci ne morejo vzeti resno, četudi jim starši tukaj nudijo mnogo več kot prgišče bonbonov. V stari domovini mnogo let ni javno obiskoval otrok, ker to ni bilo dovoljeno. Lani izgleda pa, da je sspet dobil dovoljenje in otroci so ga sprejeli prav tako kot pred desetletji, z otroško zaverovanostjo in veselim pričakovanjem. Tako nekako vsaj prihajajo sporočila od doma.

Zopet sem se zagovorila, saj sem hotela le o naši božičnici pisati pa sem zašla v stran. Nič zato, saj pravijo: tisto kar je nekomu blizu o tem najraje govori. Meni je ta navada Miklavževega obiska zelo draga, še posebno ker je tako naša slovenska, slovanska.

Naša božičnica je bila kot vsako leto zares pristrčna. Letos smo jo imeli že v našem domu v Elthamu in ne kot lansko leto v kurji baraki. Otroci, ki imajo že odrasle otroke so letos poskrbeli, da ni manjkala niti ena upokojenka-upokojenec.

Ga. Helena Van de Laak pa nam je pripravila skromen spored. Po nagovoru bivšega predsednika SDM g. Špacapana smo se z enominutnim molkom spomnili našega Viktorja Lauka, ki je bil lansko leto ob isti priliki še med nami, čez dva dni potem pa je po strašnem trpljenju v bolnišnici izdihnil.

Gospa Helena je nato s toplimi besedami o Božiču pričela spored. Sledil je kratek prizor o materi, ki zopet božičuje sama in misli na edinega sina, ki je šel v svet. Ko so se oglasili božični zvonovi, tedaj je taisti sin potrkal na mamina vrata in njena žalost se je v hipu spremenila v veselje.

Deklica in fantek oblečena v narodno nošo sta potem prav fletno zaplesala. Mala solistka pa je bila potem deležna našega ploskanja. Na žalost imena teh naših otrok ne vem.

Vsi skupaj smo za zaključek prav lepo zapeli nekaj božičnih pesmi, manj-

kali pa so nam srebrni glasovi naših častnih sester iz Kew, ki so dosedaj še vedno bile prisotne na naših božičnicah.

Naša zahvala gre vsem, ki so sodelovali, da nam pripravijo ta lep večer, malčkom in mladenkam, posebno pa gre naša zahvala ge. Heleni za duševno razvedrilo in g. Hojniku za zadovoljitev želodčnih potreb. G. Hojniku in posebno njegovim soprogom želimo vsi zdravja z željo, da bi še mnogo let prihajala med nas.

Marija Peršič

BALINARSKI ODSEK S.D.M. SE ZOPET OGLAŠA

Ker je mnogim od nas tako zelo priljubljena balinarska igra si ne moremo kaj, da ne bi o tem malo napisali. Ta šport nas vedno zapeljuje na ta lepi hriček v Elthamu. Tam se stalno zbiramo in tam so se tudi pričele igre, ki so nam toliko pomagale pri gradnji našega doma. Tam so se že odigravale mnoge tekme med našimi društvi.

Na 13. in 14. decembra preteklega leta pa je društvo Planica v Springvale imelo meddruštvena tekmovanja na svojem prostoru. Udeležili so se: S.D. Canberra, S.D. Geelong, S.D. Jadran ter S.D. Melbourne in seveda tudi igrači Planice. Tekme so se začele v soboto 13. decembra in so trajale vse do kasno popoldne v nedeljo.

Kljub ne najboljšemu vremenu so "trojke", "čtetvorke" in ženska ekipa uspešno in mirno tekmovali med seboj.

Zmagovalci za pokale so bili: V "čtetvorki" S.D. Melbourne, v "trojki" S.D. Geelong in med ženskimi ekipami S.D. Melbourne. Ponosni se našim balinarjem, ženskimi in moškimi, najiskrenejše zahvaljujemo. Prav lepa zahvala gre tudi organizatorjem S.D. Planica, za lep sprejem in bogato gostitev. Pa tudi g. Pavlu Sedmaku za izvrstno vodstvo tekmovanja.

Ne smemo pa se pozabiti zahvaliti našim navijačem, ki so pridno koračili od enega igrišča do drugega in seveda nato tudi odšli z dobrimi vtisi.

B. Žele

Ženske ekipe naših društev, ki so se pomerile v balinanju lanskega decembra v Springvale, Vic.

V prvi vrsti, od leve na desno: Petorka društva Jadran, ter petorka S.D. Geelong.

V drugi vrsti stoje z leve na desno: petorka S.D. Planica, štiri tekmovalke S.D. Canberra in petorka S.D. Melbourne

IZ STORŽKOVE POPOTNE TORBE

(NADALJEVANJE)

SREČANJA PO MOJI ŽELJI, PRVA POŠTA . . .

Poštarji imajo tu grozno grdo navado, da prihajajo že ob 8. uri zjutraj in če je pismo priporočeno ali iz tujine, zvonijo kot "ubrisani" in postavijo pol speče hiše na glavo. "Expres priporočeno pismo za vas, če ste vi Petrič?" No, tudi sama sem super ekspres (pa ne priporočeno) pač pa zaspano buljlla vanj in potrdila da sem prava. Potem pa sem malce sumljivo obračala tisto belino po rokah. Šele ko sem bila čisto "shur" da ni s sodišča, sem si rekla: "Ja, no, če sem pred oltarjem rekla KAR BO PA BO in korajžno izdala NE, mislim reči DA, bom korajžno prebrala tudi to. Pa sem, bilo je čisto fino, prijateljsko pismo iz Beograda. Pridi, me vabijo, pridem! Ampak potem sem o poštarjih imela boljše mnenje, čeravno so mi pošto, kot "nepoznana" vračali tudi v Italijo in Sydney (res natančno poslovanje, ampak potem sem na predalček poleg priimka staršev prav kričeče napisala tudi Petrič, zdaj pošta O.K. prihaja).

Torej v pismih, na karticah in najbolj cenjenih dopisnicah so prihajala vabila. In sem šla in takrat se je začel kaos. Mama je pogruntala, da sploh nisem prišla domov, da me je iskal "tapata" in oni pa oni, jaz pa sem vandrala. Za prvo, sveto dolžnost sem si štela obiskati najprej ta novo "žlaho" po možu, kajti še nikoli jih nisem videla. Pa sem šla najprej k svakinji v Trst, šele potem k drugi v Vipavo in k svaku v Ajdovščino. Sprejeli so me kot starega člana družine, pristrčno, takoj smo bili "Ti, pa jaz pa židana marela!" Takoj sem jih vzljubila in potem njih bolje spoznala možovo življenje še v otroštvu, kajti menja sem, da je dobro, če žena ve čim več o možu (in mu očita ne le sedanjih grehov, pač pa tudi tistih od plenice dalje). Ampak škoda, jaz o svojem možu nisem zvedela nič pretresljivo groznega in ga imamo zato še rajši (pa tudi daleč je in na sploh vse kar je daleč bolj ljubimo).

Torej v Trstu sem se prevažala po mini, prekleto strmih in ovinkastih uličicah in enkrat za zmeraj postavila piko na i ugotoviti, zakaj so Italijani tako "ferdamani" šoferji.

Že od nekdanj ljubim Trst (pa ne zato, kar sem tam včasih, ko si za dinar še dobil kakšno liro, kupovala obleko) pač pa zato, ker je včasih bil naš, ker je lep ker mu pravijo zlat (predvsem švercarji). Hodila sem torej po Trstu, pa ne z Bedekerjem (vodil mesta—mini poliglot) v roki. Sovražim bedekerje. Vse. Sicer jih priznam za nujno zlo že zato, ker skrivajo v sebi droben načrt mesta, da se laže znajdeš. No, moj bedeker je bila svakinja Elka; nisva iskali poklicnega vodiča, niti nisva vtikali glav v stare vodnjake želja, niti nisva korakali od muzeja do muzeja, od starega cesarskega baldahina, do nekdanje kraljeve postelje. Ne ostalo bi mi prav nič časa, da bi se ozrla čez rame, v življenje ki vrvi, v to sedanost, v živa bitja, ki so že zdavnaj zamenjale sence starodavnih zidov. O življenju danes nam skoro noben bedeker ne pove ničesar. Jaz pa hočem spoznati in doživeti običaje in življenja DANES in tega sem se držala kjerkoli sem bila. Zato pa vam tudi ne bom pripovedala, da sem videla "tapata" kip, pa sliko "tistega pa tistega". (Tako sem v Ljubljani hvalijo snobi, ko so obiskali Prago ali Pariz. Uh, kako je soseda "fovš".) Torej svetujem tudi vam, ko boste potovali, zamudite v božjem imenu dva stara muzeja in galerije in ne "najejte" se letnic in datumov starih bitk (če se zanje izrečno ne zanimate), ker boste vse hitro pozabili, ne boste pa pozabili srečanj z domačini in čisto vsakdanjih pomenkov, in tistega, kar boste videli slučajno, ne kar svetuje bedeker. Taka doživetja ostanejo trajna. In jaz sem jih polna. Nadrobim vam jih naštetu.

Elka me torej po babje vleče po mestu in vsaka izložba je vsaj nekaj minut najina. Italijani res znajo aranžirati in ambalaža? Fijuuu. Ampak če kupiš strgane nogavice v krasni vrečki, pa pomečkane bonbone v lepi škatli, ja, to je čisto po njihovo. Postrežejo pa vljudno, kot v Sydneyu "May I help you?" Drobiža ne vračajo. Ga nimajo (oz. ga je premalo, lahko dobiš en bonbonček, čeprav si ga ne želiš, namesto lire. Potem obiščeva pokopališče, menja sem, da je pokopališče ogledalo nekega mesta. Pokopališče pri Sv. Ivanu; takšnega še nisem videla. Lepo je, urejeno, le to me je presenetilo, da je slika pokojnika tu, njegovi posmrtni ostanki pa so pokopani lahko tudi deset metrov stran. Skoraj povsod so slike pokojnikov in lične vaze polne cvetja. Lepo pokopališče, lepo mesto. Pa še res je. Pred slov. šolo Sv. Ivana sem čakala nečaka Rudija, malo Ano pa pred slovenskim vrtcem, pa sem spet imela "živ" bedeker. Vse sta mi pokazala, ker se je njima zdelo važno. Ladje v pristanu, pa avtomobile, največ sem videla "fijate", ampak Rudi ima raje večje. Potem pa smo šli v slovenski "teater" gledat "Piko štunfarco" (Nogavičko) in je Ana bila silno razočarana, ker njen konj ni bil "ta resen" pa tudi opica ne. Ampak Piko je potem še tri dni oponašala.

Slovenci v Trstu govorijo: "Si, si šjora, vidla sem vašega Mihca se je peljal z bičikleta, pa brez kucet je bil!" Kapirala sem ravno tako fifty-fifty, kot so najbrže mene doma, ko sem prve dni "šprahala" slovene-english. Skrajno grdo, zdaj zelo pazim kaj zinem in, da ne grem v shop, ampak v trgovino ali vsaj v "štacuno".

Ugotavljam, da sem grozna, ustavljam se čisto ob nepomembnih stvareh. Prijatelji pa mi pišejo, boš povedala kako je doma, kakšne so cene, kako so oblačeni . . . Ja, ja, bom povedala, pravzaprav napisala vam bom vse, ker se imam tako rada, da "šparam" glasilke, ki sem jih že kar precej "znučala", ko

sem pripovedovala kako je v Avstraliji. (Sem neumna, no, mar bi jim napisala, tako kot zdaj vam). Ampak iz Trsta se zdaj preselimo na zares našo, primorsko stran.

KAKO SEM KMETOVALA

Ravno tako kot svakinje v Trstu, me je pristrčno sprejel tudi možev brat, ki je ostal na domačiji na Planini nad Ajdovščino. Hiša, stara, iz kamna, mi je sicer vzbujale malce strahu, a led okrog srca se pri meni hitro taja. Svak, ki je kot mož poln duhovitosti, me pelje po hiši, ki je v notranjosti, svetla in topla, moderna in lepa, kot so vse hiše (ali skoraj vse). Časa nima veliko, kmetuje, zemlja pa ne čaka. (Pozneje sem prišla do trdnega prepričanja, da razen kmetov in delavcev pri strojih nihče zares ne dela). In ker sem hotela biti pridna sem se ponudila v pomoč. Svak je že vedel zakaj se smeji in zakaj tako ljubeče pogleduje moje skrbno negovane nohte. (Kaj pa ti trapa sploh veš o kmetijstvu?) Takrat še nisem vedela nič, pa sem šla molst. Kakšno poklapano razočaranje, krava ni dala mleka. Res lepa hvala in na tisto kravo sem še vedno jezna in še to ji lahko očitam da bolj smrdi kot bik. (Njega namreč nisem molzla, čeprav sem stolček prinesla ravno pred njegove noge. Pardon, sem se zmotila v spolu!) Potem sem hotela pomagati okopavati trte, pa vezati tudi, ampak križ božji sem res pravi mestni štor. Potem sem raje nabirala rožice in se držala v kuhinji, da bi se naučila kakšno specialiteto, da bi moža presenetila. Vam bo sam povedal, če mi bo "ratalo" vsaj to. Sicer pa, ko sem že v kuhinji in pri loncih, naj povem, da tukaj ljudje ne jedo, ampak "žrejo". (Res ne najdem milejšega izraza) Kar naprej so za mizo in kakšne porcije kruha pripravijo. Fijuuuu! Če so še ljudožderci jim Jugoslovani delamo resno konkurenco (čeravno ljudi bolj ožiramo z besedo kot kanibalsko). No, kisl zelje mi bo z reber viselo še kakšno leto, pa krompir v vseh mogočih varjantah tudi, čez pršut, pa teran, pa nimam primomb. Zreskov in mesa nasploh pa v štirih mesecih menda nisem pojedla niti eno "kilo". Boste že slišali zakaj. (Ampak vseeno ne mislite da doma jedo slabo, da so reveži, da sploh in oh.Privoščijo si več kot mi, ko tako pridno garamo, potem pa truda svojih rok sploh ne znamo uživati . . .) No, a ostala sem pri kmetovanju. Z njim ni bilo nič. Kvečjemu se lahko pohvalim, da sem obirala prve češnje tako spretno, da niti z vrha nisem treščila na tla in, da imam še danes cele kosti, po češnjah pa drisko.

V Ajdovščini sem se srečala tudi s Kobalovimi, s katerimi smo skupaj potovali. Nekam kisl smo se držali, smo se pač šele prilagajali v stari domovini. Ampak pozneje smo se srečavali še pa še zadovoljni.

KRIŽ, KRAŽ, KRALJ MATJAŽ, ZDAJ SEM TUKAJ, ZDAJ SEM TAM!

Imela sem silno lepo navado, da sem se z vseh potepov pridno vračala domov v Ljubljano in moja mami me je vedno pozdravila z istim: "Tapata te je iskal, pošto imaš, kam boš pa spet šla . . . saj nisi nič doma!" Na to popevko sem se hitro navadila in nič nisem nikogar prepričevala na novo, da sem že "uženena" in da nikomur drugemu nisem dolžna odgovorov kot možu, a kaj, ko me je brat prepričeval, da cerkvena poroka v Jug. ni veljavna. No, že v redu, pa sem "poročala" kot včasih o vsem, a kazni se nisem več bala, tudi nisem nič naredila preveč narobe, le malo premalo sem bila doma, to je pa res in morda mi bo nekoč žal. Ne vem, zdaj mi ni.

Komaj dobro zamenjam garderobo v svoji potovalski že spet kličem: "Adijo". Dobim sopotnico, staro prijateljico Anči. Najina, tudi stara specialiteta je avtoštop, ampak brez dinarja, ki ga zanalašč pustiš doma in greš stiskam in dogodovčinam naproti.

(Dalje prihodnjič)

DANICA PETRIČ

MALO PO ANGLEŠKO:

KOPER

Koper is the northernmost Yugoslav seaport and the only major shipping centre in Slovenia. Koper has developed into an international maritime centre at an exceptionally rapid rate. Not more than 270.000 tons of goods passed through Koper in 1962, for example. Of about two million tons of cargo handled annually at present, transit and imports account for approximately 900.000 tons each. Perishable goods, petroleum derivatives, timber and chemicals are the principal commodities handled. Koper has about 1,100 metres of quayage and enough space for the berthing of ten ocean-going ships simultaneously. Another five deep-sea berths will be available soon. The port consists of two well sheltered harbours, one with a water surface of 25 hectares and average depths ranging from 10 to 12 metres, and another of 26 hect-

ares (average depth from 10—15 metres). A third harbour section with an average depth of 18 metres is currently under construction.

There are 160.000 sq. m. of warehouses, and 150,000 sq. m. of open storage space. Air-conditioned storage facilities account for approximately 6,000 sq. m. and cold storage space for about 12,000 sq. m. There are liquid fuel tanks with a total capacity of 95,000 tons, and total harbour space is in the environs of 1.2 million sq. m. The construction of a container terminal is planned in the near future.

An industrial zone within the harbour complex, which already includes a trading and distribution centre with the necessary auxiliary services, is now being developed and the construction of an oil refinery has also been planned. A total 316 million dinars have been invested in Koper during the past fifteen-year period.

Drobtinice iz Sydneya

Pošilja: DANICA PETRIČ

Po 10. mesečnih počitnicah v domovini so se vrnili med nas Vinko, Adrijana in Andrejček KOBAL. Kličejo jim veselo dobrodošlico, ter da bi jih kmalu zopet videli v Horsley Parku. Saj smo jih tudi dolgo pogrešali!

Za Božič in Novo leto je marsikatera slovenska družina dobila obisk iz domovine. Največ je prišlo mater in smo jih nekaj tudi imeli priliko pozdraviti v Horsley Parku. Vsem kličejo dobrodošlico in, da bi jim bilo lepo med nami.

Trenutno ne vemo, če je v kaki družini naših članov kak bolnik. Če je, mu iz srca želimo hitrega okrevanja! Ravno tako ne bomo naštevati rojstnih dni naših članov, vsem po vrsti, za vse osebne praznike, naše iskrene čestitke.

Na enem zadnjih piknikov sta se pri peki čevapčičev in zrezkov izkazali

kot dobri kuharisi gospa Marta TOMŠIČ in Mira SMRDEL. Rekli sta, da sta pekli "za hec", nam pa je le teknilo, naj le še prideta takole "za hec", saj mi tako vzamemo za res. — Še posebej pa naj pohvalimo 12. letno Irenco TOMŠIČ, ki je celo nedeljsko popoldne stregla otrokom. Bila je zelo pridna!

Radio 2EA — slovenske oddaje. Vsi že vemo zanje. Na sporedu so vsak 4. dan od 7h—8h zvečer s ponovitvijo naslednje jutro od 7h—8h. Mislili smo, da se eksperimentalna doba konča z 29. februarjem, pa je podaljšana še za en mesec. Ne ugibamo dosti zakaj, še vedno rešujemo nerešljiv rebus, kaj bo z etničnim radijem po 1. aprilu.

Poročila se je hčerka našega predsednika, Marica Ovijač. Na njeni novi življenjski poti kličemo njej in možu, veliko sreče!

IZ NAŠEGA KULTURNEGA IN ZABAVNEGA ŽIVLJENJA

Zadnji dnevi starega leta so bili silno živahni. V Horsley Parku smo tako kot vsako leto, tudi letos pripravili Miklavževanje in Društvo je brezplačno obdarilo 150 otrok naših članov. Piknik je ta dan bil dobro obiskan, in kdo bi bil srečnejši, če ne obdarjeni otroci.

ŠTEFANOVANJE, je bil žal malo slabše obiskano, a nič čudnega saj so bile slovenske zabave kar na treh krajih.

SILVESTROVALI smo tradicionalno, v Auburn Town Hall ob veselih zvokih Andrejčkovih fantov, ki so neumorno igrali do 3 zjutraj. Dvorana je bila polna, obisk kot smo ga pričakovali zadovoljiv. Ob polnoči, ko smo mi stisnili roke in si zaželeli sreče v Novem letu, smo žrebali našo novoletno loterijo. Barvni televizor je dobil Frenk SEDMAK.

Marsikdo je še ohranil dovolj energije, da nam je ob 3h zjutraj pomagal pospraviti dvorano in se mu še ni dalo domov. Šel je v Horsley Park na novoletni zajtrk, kjer je marsikdo počakal še kosila in ne dvomim, da kaka korenina ne tudi večerje. Lepo je bilo, pa tudi blagajnik je imel kaj nesti v banko.

MLADINSKI PLES

Prva društvena prireditve v Novem letu je bil mladinski ples, ki ga je naša mladina organizirala v Horsley Parku 17. januarja. Ples sta organizirala in vodila Andrejka SODJA in Vinko BRKOVEC. Mladim je tako kot na prvem plesu tudi tokrat igral beat ansambel "SHENTANG". Andrejka je bila zelo zadovoljna s številnim obiskom mladine, Vinko pa, ki je čuval blagajno, je bil zadovoljen z izkupičkom, saj so mladinci sami krili vse stroške plesa in nekaj še nesli v banko. Razporeženje je bilo prijetno, je povedala Andrejka in vsi so se naplesali, razen naju z Vinkom, ki sva morala ves večer delati. Zato je Andrejka izrazila željo, da bi se osnoval mladinski odbor in da bi si delo pravično razdelili. Upamo, da se bodo mladinci po Andrejkini želji res organizirali in se lotili še kakega drugega dela ne le plesov. No, mladi le pogum! Za zdaj imajo v načrtu mladinski ples v marcu, ki ga bosta organizirala Lucija LAZNIK in Edi DEKLEVA. Mladim iz srca kličemo veliko veselja in zabave na njihovih prireditvah. In pomagajte drug drugemu, kajti v slogi je moč! Sicer pa, saj so mladi iznajdljivi in polni idej.

SLEDEČE PRIREDITVE

SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY BODO:

- 28. februar — Auburn Town Hall — GALA PUSTNI PLES, igrajo bratje PLESNIČAR
- 29. februar — HORSLEY PARK, — Pustni piknik s plesom, igrajo ŠERNEKOV KVARTET
- 20. marec — HORSLEY PARK — Piknik sa plesom, JOŽEFOVANJE — igrajo MAVRICA
- 26. april — HORSLEY PARK — Velikonočni piknik, igra Šernekov Kvartet

Na vse prireditve ste prisrčno vabljeni! Potrudili se bomo, kolikor je v naših močeh, da vam bo domače in prijetno. Vas pa prosimo, podprite nas pri naših prizadevanjih, darujte v gradbeni fond, udeležujte se naših prireditvev in priskočite na pomoč!

P.S. — Naši prostori v Horsley Parku so nam za razvedrilo na razpolago vsako nedeljo popoldan do 9.30 in vsako soboto zvečer!

VABILO NA GALA PUSTNI PLES ki ga prireja SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

28. februarja ob 8h zvečer
v AUBURN TOWN HALL

za ples in veselo raspoloženje bodo igrali gostje iz Melbourne:
BRATJE PLESNIČAR

Lepo vabimo maskare! Tri najbolj izvirne bodo nagrajene!

Vstopnina za člane: \$4.00 — za nečlane \$5.00
za mladino, ki študira: \$2.00 — otroci brezplačno!

Za hrano in dobro kapljico bo dobro poskrbljeno.

Ne zamudite tega veselega GALA PUSTNEGA PLESA!

Prisrčno vas vabi odbor SDS

PRI GRADNJI SLOVENSKEGA DOMA V HORSLEY PARKU

so v času letnih počitnic marljivo prijeli za delo, ter gradili našo skupno streho, sledeči fantje:

DOLMARK KARLO,
RUDI ČADEŽ,
JANEZ ŠVEB,
MIRKO ŠVEB,
FRANC ŠVEB,
FRANC MRAMOR,
JOŽE MARKOČIČ,
RAJKO KOMIČ,
JOŽE LAH,
JOŠKO LAZNIK,
FRANC MIKULETIČ,
KARLO OVIJAČ,
STANE ČEBOKLI,
DANE BRKOVEC
R. KOMIČ,
T. MUHA,
J. KARIS,
S. HRASST,
F. KODRIČ,
J. MARINC,
J. PIRJAVEC,
J. SVIGELJ,
J. TOMSIC,
C. DEKLEVA,
B. BOREC,
M. GJURA,
G. SARKAN,
Z. BRKOVEC

in seveda vsi člani odbora. Gradnjo je nadzoroval arhitekt, gospod JOŽE JEŽ in predsednik Društva gospod Vinko OVIJAČ. Pri raznih zabavah in piknikih pa so poleg odbornikov in njihovih žena, stregli in pomagali še: Jurij SUŠNIK, Albert VENE, Jože LAH in gospa Pavla ŽELE.

Delavce, ki so v Horsley Parku delali od

jutra do večera, sta povabili na kosilo in večerjo gospa Marica OVIJAČ in gospa Ivanka BULOVEC.

Upamo, da se bodo fantje tudi v bodoče radi odzvali in priskočili na pomoč, saj gre za naš skupni DOM in je od nas vseh odvisno kdaj bo dozidan.

DAROVI ZA GRADNJO SLOVENSKEGA DOMA S.D. SYDNEY

od 17. novembra — 31. januarja '76.

"Dragi rojaki,
za dober začetek Novega leta, prilagam majhen dar. Želim vam veliko uspeha pri dograditvi slovenskega doma!

S slovenskimi pozdravi vaš,
Urbanc Tone"

T. URBANC	\$30.00
J. KUNC	100.00
B. MARINČIČ	100.00
J. ZADRAVEC	10.00
F. GOMBOČ	50.00
P. GRUDEN	100.00
G. KOŠČAK	4.00
	<hr/>
	\$394.00

POSOJILA:

Jurij SUŠNIK	\$60.00
P.S. Popravek zadnjega seznama darovalcev v slovenskem "Vestniku":	
Sledeči so posodili denarne vsote za izgradnjo slovenskega doma in NE DAROVALI, kot je bilo objavljeno po pomoti:	
S. K. ČEBOKLI	\$100.00
H. NIEL	100.00

VABILO NA PUSTNI PIKNIK S PLESOM

prireja Slovensko društvo Sydney v nedeljo, 29. februarja v novi dvorani slovenskega doma v HORSLEY PARKU

Posebnost te prireditve bo prvič v Sydneyu — POKOPAVANJE PUSTA po stari slovenski navadi. Našemu spremljenju bo na kraj počitka spremilo PUSTA s skečem, pa seveda z dobro kapljico in s krofi.

TUDI NA TO PRIREDITEV VABIMO ČIM VEČ PUSTNIH ŠEM!

Veselo bo, pridite!

ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

PREŠERNOVA AKADEMIJA

Svečano akademijo v počastitev 153 obletnice Dr. Franceta PREŠERNA, je organiziral slovenski klub Triglav iz Sydneya v soboto 7. februarja v Ashfield Town Hall. V prvem delu programa smo lahko videli zabavni del večera, ki so ga otvorili "Andrejčkovi fantje" z nekaj poskočnimi. Sledilo je tekmovanje petih mladih harmonikašev, spevoigra, ter govor v angleščini o lepotah naše Slovenije.

V drugem delu programa, ko se je odprl zastor smo zagledali Prešernovo sliko, ki je bila okrašena s kito cvetja. O Prešernu je v angleščini spregovoril Boro Sedlbauer, v slovenščini pa g. Pribac iz Canbere. Slovensko mladina je v angleščini in slovenščini predstavila nekaj Prešer-

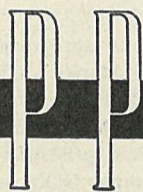
novih pesmi. Najbolj ljubka pa je bila skupina otrok v narodnih nošah pod vodstvom učiteljice slovenske šole ge. Marice Ličan. V tem delu programa je nastopil tudi mladinski ansambel "Mavrica". Ves program je povezoval dvojezično g. Stane Petkovšek.

Ob zaključku programa smo slišali še moški pevski zbor Triglav, ter Sernekov kvartet. Gostja večera, manager Radia 2 EA, Mrs. Jenny Luman, pa je razglasila rezultate harmonikaškega tekmovanja. Pokal prvonagrajencu je podelil g. G. WHITLAM, drugonagrajencu pa jugoslavenski konzul g. Lesjč. Oba sta imela tudi kratek govor.

IZ DOMAČIH LOGOV IN LIVAD

PRVA V MARIBORU

Koncem XIX stoletja je bilo v Sloveniji 12 državnih in 6 privatnih bolnišnic. Najstarejša katero so vzpostavili leta 1840 je bila v Mariboru. Njej so sledile leta 1857 bolnišnica v Ptuj, Otroška bolnišnica v Ljubljani leta 1867. in bolnišnica bratovske skladnice v Trbovljah 1847 leta. Vse ostale bolnišnice pa so iz osmega in devetega desetletja v preteklem stoletju.

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .
OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

IZ ZDRAVNIKOVE TORBE

Prava kava je za nekatere zelo škodljiva, za druge pa zelo koristna. Kofein deluje kot stimulator centralnega živčnega sistema, krepi organizem ob telesnem in umskem naporu, pomaga zoper utrujenost in zaspanost, ugodno deluje na delovanje srca in ledvic. Uživanje večjih količin prave kave pa je sila škodljiva in nevarna zadeva. Kave ne smemo nikdar piti na prazen želodec, marveč zmeraj po tem, ko smo že prej zaužili kako jed.

Kava v prahu zdravi vse opekline od vrele vode, če z njo posipamo opečena mesta dva krat na dan. Prava kava prav tako hitro in dobro zdravi vse rane na živini, pri konjih, pa otiščanec, žulje, otišek in kurje oko. Ravno tako pomaga pri konjski boleznih, ki je zelo nevarna. Zagno-

jeno rano po potrebi osmodimo, ožgemo z razbeljenim železom, kjer je nastalo vnetje, nakar posujemo po rani precej na debelo pravo kavo v prahu in pustimo za vezano z močnim povojem.

Prava kava v prahu zdravi tiste ki so se zastrupili s pikastim mišjakom, z opijem itd. Takrat jo mora bolnik pojesti nekaj žličk. Kava v prahu prebuja tudi otrplost, odrevenelost, daje domiselnost, pomaga pri bruhanju in tistim, ki imajo črevesni katar.

Prava kava pa nikakor ni za tiste, ki slabo spijo, ni za nervozne ljudi, za tuberkulozne bolnike, s tvori in tiste, ki kašljajo. Vonj prave kave jih draži, ker je premočan in preoster. Kavni vonj je velikokrat strup tudi za astmatične bolnike.

Za pod zob

Blíža se pust, z njim vred pa tudi čas, ko bo skoro v vsaki hiši dišalo po krofih. Takole jih pripravimo:

"Potrebujemo 1 kg mehke moke, 5 dkg kvasa, 1 dkg soli, 7 rumenjakov, 8 dkg sladkorja, 7 dkg masla, 1 do 2 dcl ruma limonovo lupino, 1 zavitek vanilije, malo mleka, 40 dkg marelične marmelade, olje za cvrenje in 1 zavitek vanilijevega sladkorja.

Iz sestavin, naštetih do mleka, umešamo kvašeno testo in ga s kuhalnico gnetemo toliko časa, da odstopi od žlice. Ne smemo stepati testa previsoko, da ne pride vanj zrak. Nato testo pokrijemo in ga damo na toplo da vzhaja. Na pomokani topli deski vzhajajo testo razvaljamo za pa-

lec debelo, nakar ga zrežemo z obodom za krofe. Narezane krofe spet položimo na toplo desko dva prsta narazen in jih pokrijemo s pogretim prtom. Tako krofi drugič vzhajajo.

Medtem segrevamo za 3 prste olja, in ko je to dovolj vroče, položimo vanj krofe tako, da je vzhajana stran spodaj. Posodo pokrijemo in počasi cvremo. Ko so krofi na spodnji strani zarumeneli, jih obrnemo in jih nepokrite cvremo dalje. Pečene krofe položimo na cedilo in v venček vbrizgamo marmelado. Končno krofe potresemo z vanilijevim sladkorjem.

Pa še to: pravilno vzhajani krofi se potope v olje samo do polovice, zato tudi nastane ob robu bel venček".

SLOVENC

NA PROSLAVI V ZDA

Zedinjene države Amerike bodo v letih 1976 in 1977 proslavile 200 letnico svoje neodvisnosti. Pri teh proslavah bodo s kulturno dejavnostjo sodelovali skoraj vsi narodi sveta. Kot je znano sedaj bodo Jugoslavijo predstavljali: Slovenska filharmonija iz Ljubljane, dramski ansambel dubrovniških letnih iger ter razstave jugoslovanske naivne in sodobne umetnosti, grafike, knjige in etnografije.

ŠTEVILNA VOJSKA

V članku beograjskega dopisnika švicarskega tednika "Die Weltwoche" je navedeno, da Jugoslavija vzdržuje razmeroma zelo številno vojsko. Stalno je pod orožjem v redni vojski 200.000 mož, v mornarici in letalstvu 20.000 in obmejne straže štejejo 19.000 mož. Glede oborožitve je značilno to, da je skoraj dve tretjini orožja in vojaškega materiala sovjetskega izvora. Vojska razpolaga s 1.500 tanki, letalstvo pa more računati z 275 letali. Močni so arzenali zemskih in zračnih raket različnih tipov.

GRAD OREHEK NA PIVŠKEM

Ga. Eričeva se je pred meseci mudila v svojem domačem kraju pri Postojni, ki je glavno mesto doline Pivke. Ena najbolj poznanih točk v tej dolini je grad Orehek. Ob tej priliki je ga. Eričeva spoznala že precej priletno go. Kristino Jankovič, kateri je povedala, da se v Avstraliji nahaja kar mnogo naših rojakov iz Pivške doline. Pa je ga. Jankovič bila mnenja, da bi mnoge te Pivčane verjetno zanimala zgodovina gradu Orehek. Zato je v kratkem sestavku poslala opis te zgodovine preko ge. Eričeve v objavo "Vestniku". Prav radi ustrežemo:

"Grad Orehek je bil rodna hiša plemeni-tašev Nussdorf, ki so ga sezidali okrog leta 1245.

Ko je ta družina na Kranjskem izumrla je z njo vred propadel tudi grad. Leta 1584 je zgradil grof Turn na razvalinah nov grad. Zaradi turških vpadov ga je obdal z močnim obzidjem in štirioglatimi stolpi.

PRIMORSKA

Kako s slovensko televizijo?

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti Štoka je že lani vložil interpelacijo na deželni svet v zvezi z reformo radiotelevizijske službe in ustanovitvi slovenskih televizijskih oddaj, ki jih predvideva državni zakon.

To je že tretja interpelacija deželnega svetovalca Draga Štokerja o vprašanju slovenskih radijskih in televizijskih oddaj. Toda medtem ko je o reformi italijanskega radia in televizije stalno govora, rimsko vodstvo RAI-a molči o preureditvi tržaške slovenske radijskepostaje, kakor tudi še ni znano, kdaj se bodo pričele televizijske oddaje v slovenščini, čeprav jih predvideva 19. člen državnega zakona o reformi radiotelevizijske službe.

UGLED

JUGOSLOVANSKEGA NOGOMETA

Evropski športni novinarji imenujejo na kraju vsakega leta najboljše športnike Evrope.

Kot najboljše nogometno moštvo Evrope v letu 1975 so imenovali enajstoroč Jugoslavije. Takole so glasovali:

Moštvo	257 glasov
Jugoslavije	257
ZSSR	228
Nizozemske	187
Zap. Nemčije	118
Čehoslovaške	94
Španije	25
Poljske	19
Walesa	13
Belgije	4

Kot idealno moštvo Evrope za leto 1975 pa bi novinarji sestavili iz sledečih igračev:

Vratar — ZOF (Italija), obramba — FORTS (Zap. Nemčija) in KROL (Nizozemska), zveza — KATALINSKI (Jugoslavija) BAKENBAUER (Zap. Nemčija), NESKEN (Nizozemska), napad — LATO (Poljska), OBLAK (Jugoslavija), KROJF (Nizozemska), EDSTREM (Švedska) in BLOHIN (ZSSR).

Jugoslovanski nogomet si je pridobil tako ugledno mesto s svojimi odličnimi rezultati v preteklem letu in z osvojitvijo prvenstva v svoji kvalifikacijski grupi.

V začetku 17. stoletja ga je prodal grof Turn deželnemu knezu Carduziju, ta pa naprej knezu Egenbergu. Slednji ga je zamenjal s plemenitaši Hallerna. Tako je prišel grad Orehek v Hallernovo last. Ker ni imel direktnih dedičev je pripadel grad Hallernovi sestri poročeni z nekim Hoernerjem. Od njih je kupil grad knez Portia.

Popravlil je grad in ga obnovil ter ga pripustil plemenitašu Rossetiju, Valvazorjevemu sodobniku.

Vsi dotedanji lastniki so bili Nemci ali Italijani. V 18 stoletju pa je prišla graščina v slovenske roke. Od Rossetija je namreč kupil grad Matija Dolenc iz Razdrtega. Grad je dobil za njim njegov sin Matija, po njegovi smrti pa njegov sin Edvard.

Leta 1948 je država odvzela Edvardu grad in zemljo ter oboje spremenila v državno posestvo".

NA KOROŠKEM

se nadaljuje gonja proti vsemu kar je slovenskega. Toda vključno preganjanju in šikaniranju Koroški Slovenci niso omalodušeni v svojem boju. Nasprotno, bolj kot kdaj prej zahtevajo svoje pravice in se ne dajo ustrahovati. Lep dokaz za to so uspehi Slovenske gimnazije v Celovcu, saj se letos ponaša s tem, da ima novih slovenskih dijakov za kar tri prve razrede.

NEKAJ ŠTEVILK IZ 1975

Po oceni jugoslovanskega zveznega urada za statistiko je Jugoslavija imela ob koncu leta 1975 okoli 21.352.000 prebivalcev in je tako po številu ljudstva na osmem mestu v Evropi. Ta številka pokaže, da se je prebivalstvo v preteklem letu zvišalo za kakih 200.000 in zadnjih petih letih za približno en milijon.

Povprečna starost, katero sedaj dosežejo v Jugoslaviji je 65 let za moške in 70 let za ženske.

V preteklem letu se je poročilo 187.000 porov a ločilo 25.000.

Srbo-hrvaški besednjak

Po 110 letih pedantnega dela je bil sedaj pripravljen zadnji — devetdesetsedmi — zvezek Slovarja hrvaškega ali srbskega jezika. Vse od svoje ustanovitve pa do sedaj je na tem slovarju delala Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti. Tako se je končno uresnečila, zamisel ustanovitelj te akademije in njenega velikega podpornika, jugoslovanskega, rodoljuba škofa Štrossmayerja.

Prvo zbiranje je začel poznejši tajnik akademije Daničić, takoj po njeni ustanovitvi leta 1866 pa je Jugoslovanska akademija pod svojim prvim predsednikom Franjo Račkim prevzela to delo kot svojo nalogo in odgovornost.

Toda delo tudi danes še ni popolnoma končano. V besednjaku, ki vsebuje 250.000 besed niso vključene besede hrvaške kajkavske književnosti, radi tega so pričeli sedaj z izdelavo hrvaškega kajkavskega besednjaka.

Sedanji predsednik Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti je dr. Grga Novak.

Postanite član SDM